

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BEVÆGET NAT, EN

PROGRAMMER CREDITS MM.

En bevæget Nat.

En utro Ægtemands skæbnesvangre Paafund.

Alt i alt en saare gemytlig Historie.

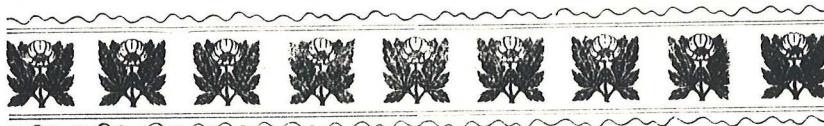
I Hovedrollerne: Lauritz Olsen og Frederik Buch.

Ved Middagsbordet modtager Hr. Petersen et Brev fra sine Klubvenner, der erindrer ham om, at det samme Aften er Sæsonens første Klubsammenkomst, og at man venter af ham, at han ikke svigter. Hvad skal Hr. Petersen finde paa for at slippe hjemme-

fra Konen, der passer paa ham som en Drage? Hr. Petersen faar en Idé; han lader, som om han har faaet Tandpine, og fortæller, at han vil gaa i Seng for om muligt at faa lidt Ro. Han forsvinder ind i Soveværelset, men medens han er ifærd med at klæde sig om, faar han Besøg af Byens lille, tykke, gemytlige Skomager. Hr. Petersen faar for anden Gang en Idé: Skomageren skal vikariere for ham som Fru Petersens Mand, medens han er i Klubben. Skomageren lader sig friste af en imponerende Flaske Whisky, der skal tilhøre ham til evig Arv og Eje, hvis han gaar ind paa Planen. Da Hr. Petersen gaar, er Skomageren vel anbragt i Sengen og har faaet Ordre til at skjule sig under Tæppet og snorke kraftigt, hvis Fru Petersen viser sig.

Det gaar selvfølgelig hverken værre eller bedre, end at Fru Petersen af Omhu for sin stakkels forpinte Mand lister sig ind for at se til ham. Det glæder hende oprigtigt at se, at han er falden i dyb Søvn. Hr. Petersen er imidlertid for hjemgaaende. Da hun hører han famle ved Laasen, trer hun, det er Tyve, som er paa Færde, og telefonerer til Politiet. Saa nødig han end vil, maa Hr. Petersen finde sig i at blive transporteret til Stationen. Først her lykkes det ham at overbevise Assistenten om sin Identitet og blive løsladt.

Da han for anden Gang vender hjem, opklares Misforstaelerne, og over Historiens Udgang lyser et mildt Forsoningens Skær.

Hovedstaden Teheran i Persien.

Et enestaaende interessant Naturbillede.

Som et Led i den Serie Naturbilleder, vi i Tidens Løb har bragt, kan vi i Dag føje »Hovedstaden Teheran«, og vi kan dertil knytte den Bemærkning, at denne lille Film ikke er den mindst interessante.

Der er over Teheran netop det fremmedartede, østerlandske Præg, som straks betager den evropsæiske Tilskuer. Alt er saa forskelligt fra vore Forhold, at det bogstavelig talt er som at kigge ind i en anden Verden, dette at se Hovedstaden Teheran.

Man undres over Ruinerne, man undres over Gaderne, der vel nok kun daarligt fortjener at bære dette Navn, man undres over Menneskene derovre, og man undres over det Liv, der udfolder sig i denne ejendommelige By i »1001 Nats« Land.

Drømmen om Sønnens Fremtid. Bristede Haab.

Gribende Billede af stor Virkning, fortalt af The Vitagraph Company.

Smukt og stemningsfuldt.

William Rudd gaar Dagen efter sin Hustrus og sit Barns Begravelse til sit Arbejde i et af Byens store Skotøjsmagasiner. Chefen hilser deltagende paa ham, netop saaleds, sem man uvilkaarligt bøjer sig for den, hvem en stor og mægtig Sorg har præget og tynget til Jorden.

William Rudd havde glædet sig til det Barn. Han og hans Kone havde talt saa mange Ord om, hvorledes Barnet skulde opdrages, og de havde allerede døbt ham Erik.

Saa kom han, Drengen. Han døde med det samme og tog sin Moder med i Graven. Ved Begravelsen havde stakkels William været helt ude af sig selv af Sorg, og man havde med Magt maattet føre ham hjem.

Nu, naar han om Aftenen efter endt Dagværk sidder hjemme foran Kaminilden, gaar Tankerne tilbage til de lykkelige Dage, da han lærte sin Kone at kende, og derfra kredser de om Dren- gen. I sin Fantasi udmalet han sig, hvorledes denne lille Gut vilde have været blevet. Naar han fra Tid til anden ser andre Smaafyre og harmes over deres Unoder, saa drømmer han sig til at eje en Søn, lydig og god, ret en Stolthed for sine Forældre!

Og videre gaar han i sine Drømme.

Om Drengens Skolegang erfarer han mangt og meget i Fantasiens Verden. En rask Gut er han helt igennem: Nummer 1 i Klassen og en dygtig Sportsmand. Sin store Eksamens tager han med Udmærkelse, og snart erhverver han sig en Stilling indenfor Sagførerstanden. Kun Glæde og Ære faar William Rudd og hans Kone af denne Søn!!

Men ind imellem disse Fantasterier kommer den nøgne Virkelighed, der kun melder om Sorg og Smerte for William Rudd, om triste Minder og bristede Haab.

Deg — hver Gang han er alene i sit Hjem om Aftenen, tager Fantasien ham atten i sit Garn.

Der er atten Valg af Præsident i De forenede Stater, og selvfølgelig falder Valget paa hans kære Dreng.

Men en skønne Morgen savner Chefen sin flittige William Rudd. Han er udebleven fra sit Arbejde for første Gang i umindelige Tider, og helt urolig herover gaar Chefen hjem til ham for at se, om noget galt skulde være hændet.

Og foran den nu længst udslukte Kaminild sidder William Rudd.

Her sover han sin sidste Søvn. Fra Fantasiens Verden naaede han over i den Verden, hvor hans Dreng og Kone venter ham....

Sidste aktuelle Verdensbegivenheder!

Gaumont illustrerede Ugerevy Nr. 48.

MODEN: Hatte efter Jeanne Blanchets Modeller.

PARIS: Begravelse af General E. Cuvelier, Chef for den belgiske Militærskole.

LONDON: Mindegudstjeneste for Miss Cavell i St. Pauls Katedralen.

ROM: Til Minde om de paa Ærens Mark faldne Soldater.

MANCHESTER: Ovationer for den tapre Løjtnant Forshaw.

ØSTASIEN: Malajrevy i Penang før Afrejsen til Krigen.

LONDON: Kanoner tagne fra Tyskerne.

En bevæget Nat.

En utro Ægtmands skæbnesvangre Paafund.

Alt i alt en saare gemytilig Historie.

I Hovedrollerne: Lauritz Olsen og Frederik Buch.

Ved Middagsbordet modtager Hr. Petersen et Brev fra sine Klubvenner, der erindrer ham om, at det samme Aften er Sæsonens første Klubsammenkomst, og at man venter af ham, at han ikke svigter. Hvad skal Hr. Petersen finde paa for at slippe hjemme-

fra Konen, der passer paa ham som en Drage? Hr. Petersen faar en Idé; han lader, som om han har faaet Tandpine, og fortæller, at han vil gaa i Seng for om muligt at faa lidt Ro. Han forsvinder ind i Soveværelset, men medens han er ifærd med at klæde sig om, faar han Besøg af Byens lille, tykke, gemytlige Skomager. Hr. Petersen faar for anden Gang en Idé: Skomageren skal vikarie for ham som Fru Petersens Mand, medens han er i Klubben. Skomageren lader sig friste af en imponerende Flaske Whisky, der skal tilhøre ham til evig Arv og Eje, hvis han gaar ind paa Planen. Da Hr. Petersen gaar, er Skomageren vel anbragt i Sengen og har faaet Ordre til at skjule sig under Tæppet og snorke kraftigt, hvis Fru Petersen viser sig.

Det gaar selvfolgtelig hverken værre eller bedre, end at Fru Petersen af Omhu for sin stakkels forpinte Mand lister sig ind for at se til ham. Det glæder hende oprigtigt at se, at han er falden i dyb Søvn. Hr. Petersen er imidlertid for hjemgaaende. Da hun hører han famle ved Laasen, tror hun, det er Tyve, som er paa Færde, og telefonerer til Politiet. Saa nødig han end vil, maa Hr. Petersen finde sig i at blive transporteret til Stationen. Først her lykkes det ham at overbevise Assistenten om sin Identitet og blive løsladt.

Da han for anden Gang vender hjem, opklares Misforstaaelserne, og over Historiens Udgang lyser et mildt Forsoningens Skær.

Sein Stellvertreter bis morgen früh.....

Lustspiel.

Knüsterlein erhält die Aufforderung am ersten fidelen Bierabend seines Stammtisches "Kuki Grand mit allen Vieren" teilzunehmen. Leider ist seine Frau aus Prinzip allen eheherrlichen Vergnügen durchaus abgeneigt. Es bleibt ihm daher nichts anderes übrig, als einen Schwindel in Szene zu setzen. Fürchterliche Zahnschmerzen vorschützend, verschwindet er in seinem Zimmer, wo ihn Schuster Knoppchen wenige Augenblicke später überrascht. Ein prachtvoller Einfall blitzt in Knüsterleins Hirn auf. Er steckt Knoppschen in sein Bett, wo er ihn bis morgen früh vertreten soll, und verlässt fluchtartig das Haus, um mit seiner Erzählung am Stammtisch nicht endenwollendes Gelächter auszulösen. Gegen Mitternacht allerdings wird Knüsterlein von mächtiger Unruhe erfasst. Er ahnt die Verwicklungen, die sich inzwischen in seinem Heim begeben haben. Frau Knüsterlein ist, von Mitleid getrieben, in das Zimmer des Gatten geeilt. Angstvoll sucht Knoppchen sich vor den spähenden Blicken der Frau unter der Bettdecke zu verbergen. Eine Katastrophe scheint bevorzustehen. Da dringt durch die Stille das Hauses ein verdächtiges Geräusch. Frau Knüsterlein telefoniert an die Polizei, nachdem sie vergeblich versucht hat, die Hilfe ihres vermeintlichen Gatten zu erlangen. Der unglückliche Durchbrenner wird verhaftet und verbringt die Nacht auf der harten Pritsche des Arrestlokals, während es sich sein Stellvertreter im weichen Bett wohl sein lässt. Als sich am nächsten Morgen das Missverständnis aufklärt, wird das arme Knoppchen allerdings von dem rechtmässigen Besitzer seiner Lagerstätte gewaltsam vertrieben, muss im Nachthend über die Strasse laufen und erntet zum Schaden noch den Spott der Schuljugend.

Sein Stellvertreter bis morgen früh.....

Lustspiel.

Knüsterlein erhält die Aufforderung am ersten fidelon Bierabend seines Stammtisches "Kuki Grand mit allen Vieren" teilzunehmen. Leider ist seine Frau aus Prinzip allen eheherrlichen Vergnügen durchaus abgeneigt. Es bleibt ihm daher nichts anderes übrig, als einen Schwindel in Szene zu setzen. Fürchterliche Zahnschmerzen vorschützend, verschwindet er in seinem Zimmer, wo ihn Schuster Knoppchen wenige Augenblicke später überrascht. Ein prachtvoller Einfall blitzt in Knüsterleins Hirn auf. Er steckt Knoppschen in sein Bett, wo er ihn bis morgen früh vertreten soll, und verlässt fluchtartig das Haus, um mit seiner Erzählung am Stammtisch nicht endenwollendes Gelächter auszulösen. Gegen Mitternacht allerdings wird Knüsterlein von mächtiger Unruhe erfasst. Er ahnt die Verwicklungen, die sich inzwischen in seinem Heim begeben haben. Frau Knüsterlein ist, von Mitleid getrieben, in das Zimmer des Gatten geeilt. Angstvoll sucht Knoppchen sich vor den spähenden Blicken der Frau unter der Bettdecke zu verbergen. Eine Katastrophe scheint bevorzustehen. Da dringt durch die Stille das Hauses ein verdächtiges Geräusch. Frau Knüsterlein telefoniert an die Polizei, nachdem sie vergeblich versucht hat, die Hilfe ihres vermeintlichen Gatten zu erlangen. Der unglückliche Durchbrenner wird verhaftet und verbringt die Nacht auf der harten Pritsche des Arrestlokals, während es sich sein Stellvertreter im weichen Bett wohl sein lässt. Als sich am nächsten Morgen das Missverständnis aufklärt, wird das arme Knoppchen allerdings von dem rechtmässigen Besitzer seiner Lagerstätte gewaltsam vertrieben, muss im Nachthemd über die Strasse laufen und erntet zum Schaden noch den Spott der Schuljugend.

anfangs aus den Szenen nach der Gründung,

Une nuit mouvementée.

Personnages:

Monsieur Tixier..... Lauritz Olsen.
Madame Tixier..... Félumb-Friis.
Galoche, cordonnier..... Frederik Buch.

Un jour à dîner M. Tixier reçoit une lettre de ses amis du cercle, lui rappelant que le soir même la première réunion du cercle aura lieu et le priant de ne pas leur faire faux bond. Comment faire alors pour M. Tixier pour quitter sa maison, quand sa femme le surveille comme un dragon? M. Tixier conçoit une bonne idée, feignant d'avoir mal aux dents, il dit qu'il veut se coucher pour se soulager un peu si c'est possible. Il disparaît dans la chambre à coucher, mais pendant qu'il est en train de s'habiller, il reçoit la visite du gros et jovial petit cordonnier de la ville. Alors il vient à M. Tixier une autre idée. Le cordonnier le remplacera comme mari auprès de Madame Tixier, pendant qu'il sera au cercle. Le cordonnier se laisse tenter par une grande bouteille de Whisky, qu'il sera à lui sans aucune restriction s'il accepte le plan. Lorsque M. Tixier s'en va, le cordonnier est bien installé dans le lit, et a reçu l'ordre de se cacher sous la couverture et de ronfler bien fort si Madame Tixier se montre. -

Naturellement il arrive que Mme Tixier par sollicitude pour son pauvre mari souffrant, se glisse dans la chambre pour voir comment il se porte. Et elle est bien contente de voir qu'il s'est endormi profondément. Cependant M. Tixier revient. Lorsqu'elle l'entend tapotter la serrure, elle croit qu'il y a des voleurs, et elle va téléfoner à la police. Bien malgré lui, M. Tixier est obligé de se laisser emmener au bureau de police. Et c'est seulement là qu'il réussit à s'identifier et est relâché.

Lorsque pour la seconde fois il retourne à la maison tous les mal-entendus sont dispersés et les doux rayons de la réconciliation luisent tendrement sur la fin de l'histoire.

